

ҚЎНГИРОҚ ОВОЗИ КАРВОНДАН ОЛДИН ЮРАДИ

ҲАЛИМА ХУДОИБЕРДИЕВАНИНГ «БУ КУНЛАРГА ЕТГАНЛАР БОР» КИТОБНИИ УҶИБ...

ҚАЧОН мөн бу жасур шонрани топдим-у, унинг шеърларни мафтуҳ бўлдим?

1986 йил. Шеърият юзига парда тутган келинчакдай ма-

Ҳуқувчининг чорхона дафтари тиги, майдо каштадай би-
тилган қайнон сатрларни ўқи-
дим. Шеър бўрон ҳақида эди.
Томлардаги беда, гўзалояларни
унирган, ўйкуларни ўйирган бў-
рон шамоли гувилларди бу мис-
раларда. Шеър заҳматнина Ҳус-
ниндид Шарипов бу варадларни
баланд кўтариб, мана энди по-
зимизга янги «бўрон нафаси»
кварди, дедилар. Дарҳақидан,
бўрон иси бор эди бу қизалон-
нинг сатрларидан...

Сўнг шигил ҳосилга кирган
дараҳтдай бу ўзини қалб ҳая-
жони меваси бўлган шеърларни
матбуотда севиб ўқидиган бўл-
дим.

Сўнайтган шамчироқмас,

Енгизаси оловман, олов.

Езгандари чўл ҳавосидай тоза,
иссиқ. Уларда отлар дупури, эр-
та углайтан болаликнинг тўс-тў-

полон ҳаёни бор эди.
Сайд эмоқса гуззорни бордир,
Янгратмоқча шўх созим бордир.
Ва табиат бахш этган эҳсон—
Қўнгироқдик овозим бордир.
«Илк мұхаббат» — шонра-

нинг иш тўпламида шундан бо-
лаларча матсумлик, тоза гурур

ва ишонч бизни сунонтирган...

Ҳалимахоним қўнгироқ овозин би-
лан даврада шеър ўниса, сўлим
Сандакон оиласи, Гулчехралар,
Эттиборхон билан бирга ўйраб
тинглардим. Ва ҳар гал Ҳалимахон-
им ўз шонига оларларни мусо-
бақага чорлар, унинг ҳар бир

янги шеъри истебод ёрқинлиги
билан бизни ҳайратта соларди.
Онинг, улоқ ҳамини Ҳалимахон-
има бўларди. Бенди ўнинг бир-
биримизни тўлдириб, ҳавас қилиб,
интилиб ижод қилинди. Шу

биси ҳам устоз Зулфихоним
бизларни «беш гўзл бостоним»
деб сурдилар ҳазрати Навоий-
нинг «Ҳамса»сига қиёс қилиб.

Матсум, тоза гурур ва ишонч
шониринг барча шеърида булоқ
сувларидай сизиб ётди. Ва ҳа-
ётбахшини мириқбад симиргин-
гиз, сўзинг шифобахш қудрати-
га сингингиз келади.

Кўса олдимда чиройли оху
Дикри-дикри ўтиб қолар гоҳ.
Ҳалимаиди ширин ҳис-тўйи.
Тоз хуснинг ташлайман нигоҳ-

Яшай билмас қувониб ё гам
чекиб кам-кам,
Ҳайтим ё жаннат бўлур, ё дуд,
жажнаннан...

Ҳалимахоним юрагини аямай
шеър ёзди. Мен унинг шеърларни
нишони ўқисам ҳаёлим дарёдаги
кемайди узоқ соҳилларга сузуб
кетади. Сўя—илюҳи, ил惆 —
муъжиза эканини ўйладим...

Шоира елкаси узра сирли бир
овоз шиворлаб тургандай ва ин-
соннинг минг тилим бўлиб ляна
масни нафас билан куч-куватга,
мұхаббат шавқига тўлган юраги
түғенинг шоира бор нафас-

да қоғозга туширгандай.

Тафаккурдан тоглар яратдим;
нурб кетдилар,
Ҳалимаиди боғлар яратдим;
куриб битдилар.

Сатр сизни ҳушнингиз келти-
ради. Ҳурагизда тилдан кол-
ган Бонгни ўйтади. Садога,
саволга дўнди да:

Кани у тафаккур тоги? Ярат-
ганимид! Яйдик бўм-бўш юрак-
да эмас, тинимис Фирқаг тол-
ган, томирларда ҳаёт олови
уфурб турган юрдан озуқа-
нган онда, миёда эмасми бу

фирқаг тоғлар?

Қўзларимда ёнда оффоб.
Қўзлариди сарнатон, ишъю.
Бир шўх нигоҳ ташлаканни
тоб.

Ҳалимаиди ўстираман гул!

Юрагингда ўстираман гул!
Кўзларимда ёнда оффоб.
Қўзлариди сарнатон, ишъю.
Бир шўх нигоҳ ташлаканни
тоб.

Ҳалимаиди ўстираман гул!

Инсан кўнгироқ тимсоли. Тог
охусини кўяла, қувнаш юрган
қўнгироқ овозли қизча ҳали Ис-
тиқол тонги отмай, тилдан, дин-
надан мосуву бўлган юртнинг
дардидан жаранглаб ингламодга.
Бу юртни ҳимоя этивучи, одам-
ларни ўйботчи, инсоннинг топ-
талган ҳаљини вафс этиш айтил-
ган Улуг Йиги. Қўзини кум бос-
сан Булоклар қисмати учун Бу-
юк Йиги. Бирлашмаган, тўзган
элни бирлаштириши Даъват Йи-
ғиси. Бу Фарёд каҳафати ёзинг
ўйқусига учиргувчи жарангтос.
Дардманда ҳаљининг бўғизи ти-
қилиб ётган асрри тошқин.

Турон ухлар. Үтил-қиздан
сўрайман,

Бобо Темур босгансиз издан
сўрайман.

Тишимидан қон сизиб сиздан
сўрайман:

— Туронни тургазар уз
топиларми?

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қон юқи ҳанжака-
рин суғуриб қиндан» ҳалимни

Менинг жафоқаш ҳалимни «қў-
зиди» ён билан кўлган» авлоди-
ни юзига бояки, ўксинган Она-
дир.

Шоира бу дардин изҳор ётар-
кан, мозиннинг берки юрналари
очилиб, ўлмас оғалар саф тор-
ти, оҳ тортиб келарлар. Мозий
тарафлардан Чўлпон бевақт
ўчирилган чироқдай ёниб кела-
ди. Тўмарис «қ